

Їх залишилось у Рівному тільки 125

(Початок на с. 1)

Для ветеранів організували доїзд туди автобусами, адже літнім людям вже не під силу піднятися вгору сходинками. Бабусь і дідусів на меморіалі зустрічали рівненські школярі з 12-ї та 20-ї шкіл. Діти прикріплювали ветеранам до одягу маки – символи перемоги.

Серед ветеранів на цьому заході був учасник бойових дій Іван Сацюк, 1928 року народження. Йому не було ще й шістнадцяти років, як пішов у 1943 році захищати свою Вітчизну від німецьких окупантів. На три роки від нього старший ветеран **Петро Дерібон** розповідає, що на фронт потрапив у 19 років:

– З Житомира нас забрали в Росію, завезли на центральний фронт, де були дуже важкі бої. Нас, молодих українців, послали туди влітку 44-го.

Побачивши міського голову Рівного, Петро Дерібон вітається та пригадує, як Володимир Хомко був у нього у день народження чотири роки тому, 3 квітня, коли чоловік святкував своє 90-річчя. Мер відгукнувся на лист ветерана, в якому той запросив міського голову на свій ювілей.

– Мій дід загинув на війні. Його призвали у 1944 році, а через місяць він поліг в боях десь у Прибалтиці, – розповів **міський голова Рівного Володимир Хомко**. – Якби не було тої перемоги, то, можливо, не було б і

нашої нації. Ціную всіх, хто брав участь у Другій світовій війні. Час неблаганний, ми станемо свідками, коли цих людей не стане. І вони мають зараз відчувати від всіх нас повагу.

Після традиційної зустрічі на меморіалі Слави всі відправилися ще на кладовище «Нове», на алею героїв Небесної сотні та героїв АТО. Ветерани запросили Володимира Хомка до свого автобуса, аби дорогою поспілкуватися, розповісти йому про свої проблеми та дізнатися, що де в світі робиться.

На алеї відбулася панахида та покладання квітів до могил наших молодих захисників, які віддали своє життя в боротьбі за суверенність держави. Квіти до могили 21-річного рівнянина Олександра Борисенка, який загинув в АТО у 2014 році, поклав ветеран Володимир Легкий. На фронт він потрапив у 1942 році, перемогу зустрів у Празі. Дідусь понад усе бажає Україні миру. Він впевнений: тоді здолали агресора, здолаємо і нині.

Ніла **ВОВЧИК**